

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 25Co/202/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2316214025
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 07. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Spálová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2316214025.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľubica Spálová a sudkýň: JUDr. Martina Valentová a Mgr. Lucia Mizerová, v právnej veci žalobcov: 1. F. H., nar. X.X.XXXX, bytom H. č. XXXX, 2. A. H., nar. XX.X.XXXX, bytom H. XXXX, 3. U. H., nar. XX.X.XXXX, bytom H. XXXX, všetci zastúpení splnomocnencom: SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Štefánikova 8, 811 05 Bratislava, IČO: 36 853 186, proti žalovaným: 1. D. T., nar. XX.X.XXXX, bytom H. XXX, 2. D. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XXX, obaja zastúpení splnomocnencom: Advokátska kancelária JUDr. Peter Wolf, s.r.o., so sídlom Šafárikova 1522, Galanta, 3. Komunálna poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefánikova 17, 811 05 Bratislava, IČO: 31 595 545, zastúpenej splnomocnencom: Advokátska kancelária Legal Cases s.r.o., so sídlom Alžbetínske námestie 328, Dunajská Streda, IČO: 36 720 097, o žalobe žalovaného 3 na obnovu konania Okresného súdu Galanta sp. zn. 8C/432/2013, na odvolanie žalovaného 3. proti rozsudku Okresného súdu Galanta č.k. 35C/311/2016-100 zo dňa 7.6.2017, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

II. Žalobcom 1, 2 a 3 **n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie návrh na povolenie obnovy konania zamietol a v druhej výrokovej vete vyslovil, že žalobcovia v 1. až 3. rade majú nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Rozhodnutie súd odôvodnil právne aplikáciou ust. § 397, § 399, § 400, § 403 ods. 1 a 2, § 409, § 411 a § 414 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP).

2. Súd prvej inštancie skonštatoval, že obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým možno napadnúť právoplatné rozhodnutie súdu. Predstavuje výnimku zo zásady nezmeniteľnosti právoplatného rozhodnutia a preto je prípustnosť tohto opravného prostriedku značne obmedzená, právoplatné rozhodnutie možno napadnúť obnovou konania len z taxatívne stanovených dôvodov a v presne určenej lehote. Súd skonštatoval, že žalovaný 3. návrhom na obnovu konania doručeným súdu dňa 28.7.2016. napadol rozsudok Okresného súdu Galanta z 10.6.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trnava z 28.9.2015, ktorý bol žalovanému 3. doručený 3.12.2015. Ako dôvod obnovy označil rozsudok NS SR z 31.3.2016 sp. zn. 3Cdo 301/2012, o ktorom sa žalovaný 3. dozvedel po jeho doručení spoločnosti Kooperativa, a.s., dňa 20.6.2016. Súd skonštatoval, že návrh na povolenie obnovy tak bol súdu doručený v zákonom stanovenej lehote troch mesiacov odkedy sa žalovaný o tvrdenom dôvode obnovy konania dozvedel a do troch rokov od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia. Napadnutými rozsudkami bol žalovaný 3. zaviazaný na plnenie, preto je splnená aj podmienka § 400 CSP (návrh na obnovu podala strana, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané). V ďalšom súd prvej inštancie zdôraznil rozdiel medzi obnovou konania a dovolaním s tým, že dovolanie slúži na odstránenie chýb v právnom posúdení veci na rozdiel od obnovy, ktorá je prostriedkom nápravy rozhodnutia, ktorého

nesprávnosť spočíva v nedostatkoch v skutkovom zistení. Žalovaný 3. pritom za dôvod pre obnovu konania považuje označené súdne rozhodnutie NS SR v inom spore, v ktorom bola riešená obdobná vec a v ktorom najvyšší súd odlišne posúdil otázku pasívnej legitímácie žalovaného 3. v konaniach pozostalých po obetiach dopravných nehôd o náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenú úmrtím blízkej osoby.

3. Tak Okresný súd Galanta v rozsudku č.k. 8C/ 432/2013 - 160 z 10.6.2014 ako aj Krajský súd v Trnave v rozsudku č.k. 23Co/543/2014 - 278 z 28.9.2015 vyslovili svoje právne názory vychádzajúc z úvah a právneho hodnotenia skutkovej situácie. Je pravdou, že najvyšší súd vyslovil v uvedenom rozhodnutí sp.zn. 3Cdo/301/2012 z 31.3.2016 (teda vydanom po právoplatnosti napadnutých rozsudkov) odlišný právny názor, avšak okolnosť, že v inom konaní (skutkovo i právne obdobnom) dospel najvyšší súd k opačnému právnenému záveru, nezakladá prípustnosť obnovy konania, pretože ide o odlišné právne posúdenie vecí, ktoré v rámci obnovy konania nemožno riešiť (viď uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky II. ÚS 161/2012 z 31.5.2012).

4. Prvoinštančný súd poukázal na to, že záver, že neskôr prijaté rozhodnutie v inej právnej veci samo o sebe nie je dôvodom pre povolenie obnovy konania, bol už v minulosti prijatý v stanovisku občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu ČSR z 8.9.1982 pod R 2/1983 (na ktoré odkazovali aj žalobcovia) a súdna prax aj v súčasnosti z neho vychádza (napr. uznesenie Najvyššieho súdu ČR 29Cdo/269/08 z 31.1.2008, 32Cdo/540/11 z 27.10.2011, 20Cdo 328/209). Tento záver vyplýva aj z rozhodnutia Ústavného súdu ČR, ktorý zreteľne deklaroval, že zmena právneho názoru nemôže byť podkladom pre obnovu konania vo veci právoplatne skončenej (napr. uznesenie Ústavného súdu II. ÚS 111/98 zo 7.5.1998, IV. ÚS 410/00 z 2.10.2000).

5. Z uvedených rozhodnutí podľa súdu vyplýva aj to, že relevantnými rozhodnutia v zmysle § 228 ods. 1 písm. a) OSP resp. § 397 písm. a) CSP zákonodarcu mienil tie, ak súd v pôvodnom konaní vyriešil predbežnú otázku odchylnu než o nej rozhodol príslušný orgán, alebo išlo o prípad, ak súd bol viazaný rozhodnutím podľa § 135 ods. 1, 2 OSP resp. §193 CSP alebo z neho vychádzal a neskôr príslušný orgán vyriešil rovnaké skutkové okolnosti inak. Záver o tom, že skutočnosť, že iný súd v inom konaní posúdil rovnakú právnu otázku inak, nemôže zapríčiniť povolenie obnovy konania, je logický, keďže existuje množstvo právoplatne rozhodnutých vecí s rozdielnym právnym posúdením a ak by sa takéto súdne rozhodnutie malo považovať za dôvod pre obnovu konania, nepochybne by došlo k narušeniu princípu právnej istoty. Judikatúra jasne uvádza, že v zmysle § 397 písm. a) C.s.p. musí ísť o rozhodnutie, ktoré s vecou vecne a personálne súvisí (viď uznesenie KS Prešov č.k. 13Co/229/2015 z 9.3.2016).

6. To, že po právoplatnosti rozsudku Krajského súdu v Trnave č.k. 23Co/543/2014 z 28.9.2015, vydal Najvyšší súd SR rozhodnutie, v ktorom v inej, hoci skutkovo i právne obdobnej, veci vyslovil odlišný právny názor, na povolenie obnovy konania nestačí. Nakoľko prvoinštančný súd dospel k záveru, že dôvod pre obnovu konania nie je daný, návrh na povolenie obnovy konania zamietol.

7. O náhrade trov prvoinštančného konania súd rozhodol s použitím ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP s tým, že žalobcom 1 až 3, ktorí mali v konaní plný úspech, priznal právo na náhradu trov konania v rozsahu 100%, pričom o výške rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

8. Proti tomuto rozsudku v celom jeho rozsahu podal prostredníctvom svojho právneho zastúpenia odvolanie žalovaný 3, ktorým sa domáhal, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zmenil a rozhodol, že obnova predmetného konania sa povoľuje. Ako odvolací dôvod pritom uviedol dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

9. Dôvodil tým, že súd prvej inštancie svoj záver odvodil od judikatúry českých súdov v čase platnosti predchádzajúcich procesných predpisov. Avšak nahradením OSP v roku 2016 CSP sa zmenil náhľad zákonodarcu v otázkach mimoriadnych opravných prostriedkov. Predchádzajúci OSP možnosť dosiahnuť zjednotenie súdnej praxe v rovnakých skutkových a právnych veciach neposkytoval, na rozdiel od súčasného CSP, ktorý tento zámer zakotvil v ust. § 421. Odvolateľ sa nestotožňuje s názorom súdu, že povolením obnovy by došlo k narušeniu princípu právnej istoty. Práve dosiahnutie jednotného rozhodovania všeobecných súdov pri rešpektovaní ustálenej rozhodovacej praxe dovolacích súdov vedie k zachovaniu právnej istoty jednotlivca. Žalobca si je vedomý, že povolenie obnovy neznamená

bez ďalšieho zmenu rozhodnutia vo veci samej. Pre rozhodnutie o návrhu na obnovu konania však stačí, že sa javí pravdepodobným, že predložené dôkazy môžu privodiť pre žalobcu priaznivejšie rozhodnutie. Nepochybne zámerom súčasného znenia CSP v ust. § 421 ods. 1 je zjednotiť rozhodovaciu prax dovolacích súdov.

10. Ďalšie strany odvolací návrh nepodali, k doručenému odvolaniu žalovaného 3 sa písomne nevyjadrili.

11. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku - ďalej CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie prípúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offa na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP), po preskúmaní zákonnosti a vecnej správnosti rozhodnutia a jemu predchádzajúceho konania dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného 3 nie je možné priznať úspech, keďže napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je v celom rozsahu správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie v zmysle § 387 ods. 1 a 2 CSP.

12. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu, s poukazom na odôvodnenie preskúmaného rozsudku a odvolaciu argumentáciu uplatnenú žalovaným 3 bolo posúdiť, či súd prvej inštancie dospel k správne právnemu záveru, že zákonné podmienky pre povolenie obnovy daného konania neboli splnené, v dôsledku čoho bolo potrebným návrh žalovaného 3 na povolenie obnovy konania zamietnuť.

13. Pretože odvolací súd preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalovaným 3 uplatneného nároku na obnovu konania a pretože v celom rozsahu zdieľa i jeho právny záver vo veci, pričom sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, s poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP odvolací súd konštatuje správnosť jeho dôvodov a odkazuje na správne a presvedčivé) aktuálnou judikatúrou podopreté odôvodnenie písomného vyhotovenia preskúmaného rozsudku. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od právnych záverov súdu prvej inštancie odchýliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľovi. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia dopĺňa iba nasledovné:

14. Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že jednou zo zákonných podmienok povolenia obnovy konania v zmysle súdom prvej inštancie aplikovaného ust. § 397 písm. a) CSP je okrem iného existencia rozhodnutia, ktoré sa výslovne týka strán a predmetu pôvodného konania. Rozhodnutie, ktoré ako dôvod obnovy použil žalovaný 3 vo svojom návrhu a to rozsudok NS SR sp. zn. 3Cdo 301/2012 z 31.3.2016 sa netýka ani strán konania, ktoré má byť obnovené a ani predmetu pôvodného konania, ide o odlišnú vec i keď skutkovo obdobnú. Predmetné rozhodnutie najvyššieho súdu sa týka úplne iných účastníkov na strane žalobcov, na strane žalovaných je totožný iba subjekt KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s., Vienna Insurance Group, so sídlom v Bratislave. Hoci predmetom konania je tiež náhrada nemajetkovej ujmy, predmet konania nie je totožný s predmetom konania vo veci, v ktorej má byť povolená obnova. Predmetné rozhodnutie NS SR, na ktoré odkazuje žalovaný 3, teda personálne ani vecne nesúvisí s danou vecou. Vzhľadom na uvedené je nevyhnutné zhodne so súdom prvej inštancie uzavrieť, že zákonom stanovená podmienka pre povolenie obnovy v ust. § 397 písm. a) CSP, že dotknuté rozhodnutie sa týka strán a predmetu pôvodného konania, splnená nebola a preto bolo nevyhnutným návrh žalovaného 3 na obnovu daného konania zamietnuť. Pokiaľ žalovaný 3 v podanom odvolaní opakovane odkazuje na ust. § 421 ods. 1 CSP, je potrebné zdôrazniť, že citované ustanovenie upravuje podmienky prípustnosti iného mimoriadneho opravného prostriedku a to dovolania, ktoré je odlišným procesným inštitútom od obnovy konania.

15. S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu potom odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, ako v oboch výrokoch vecne správny, s použitím ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil, včítane závislého, odvolacími dôvodmi osobitne nenapadnutého a správneho výroku o náhrade trov konania.

16. V zmysle § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

17. V zmysle § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci, ods. 2 ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

18. V zmysle § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, podľa ods. 2 o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

19. V odvolacom konaní fakticky plne úspešným žalobcom 1 až 3 vznikol zásadne nárok na náhradu trov odvolacieho konania (v zmysle § 255 ods. 1, § 256 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 396 ods. 1 CSP), o ktorom v zmysle § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP musí aj bez návrhu rozhodnúť odvolací súd, keďže týmto rozhodnutím sa predmetné konanie končí. O výške náhrady trov konania v takom prípade v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

20. Z obsahu spisu vyplýva, že v danom prípade boli žalobcovia 1 až 3 v odvolacom konaní pasívni, nevykonali žiaden procesný úkon, náhradu trov konania si neuplatnili, ani nevyčíslili a podľa obsahu spisu im ani žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli.

21. Civilný sporový poriadok výslovne nerieši situáciu ak strana, ktorá na základe procesných ustanovení má nárok na náhradu trov konania, o náhradu trov zjavne neprejavila záujem, navyše podľa obsahu spisu jej v odvolacom konaní ani žiadne nevznikli. Na daný prípad nie sú k dispozícii ani analogicky použiteľné ustanovenia Civilného sporového poriadku alebo iného zákona (analogia legis alebo iuris).

22. Odvolací súd preto s použitím Základných princípov čl. 4 ods. 2 CSP aplikoval na rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania princíp racionálneho zákonodarcu a o náhrade trov konania žalobcu - žalovaného rozhodol podľa fiktívnej normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom. Vychádzal pritom z pomyselnej normy, že ak si strana náhradu trov konania neuplatní, ani jej podľa obsahu spisu v konaní žiadne nevznikli, je v súlade s čl. 17 základných princípov CSP zakotvujúcim procesnú ekonomiu rozhodnúť priamo tak, že sa jej nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva. Rozhodovanie postupom najskôr podľa § 262 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania, za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy v konaní nevznikli, by bolo zjavne nielen nerozumné, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho sporu.

23. Odvolací súd potom hoci úspešným žalobcom 1 až 3 náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, s odkazom tiež na obdobný záver NS SR v rozhodnutí z 26.10.2016 sp. zn. 6 Cdo 544/2015.

24. Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).